

Dialogoog van een echtpaar

Mevrouw en meneer De Laat
1932 1931

Bewoners Arcadia, Laurens Rotterdam

Mevrouw en Meneer de Laat kennen elkaar 63 jaar en zijn bijna 60 jaar getrouwd. Ze geven het recept voor een goede relatie. Een kleine terugblik op hun leven.

Vrouw: Tegenwoordig scheiden ze zo snel.

Man: Ze hebben geen geduld meer.

Man: Als wij woorden hebben is het na en half uur weer over.

Vrouw: Niet kwaad gaan slapen.

Man: Soms zijn we het niet met elkaar eens.

Vrouw: Even kwaad, en daarna hebben we het er niet meer over.

Man: We hebben elkaar leren kennen op het patronaat, een jeugd instelling voor katholieken. Daar gingen we dansen en biljarten.

Vrouw: We gingen niet naar de kerk voor de dienst, maar voor daarna. Toen ik hem zag dacht ik: 'O, wat een spetter!'

Man: Nou! En ik dacht: 'O, wat een lekker wijf!'

Vrouw: Hij had geen vader meer. Hij was de enige kostwinner thuis. De ambtenaar zei: 'Nu je verkering hebt, zou ik maar trouwen, anders komt er nooit meer van. Je moet voor jezelf zorgen!' In augustus zijn we voor de wet getrouwd, in november voor de kerk. Ik kon niet wachten. Stel dat er iets gebeurd zou zijn, dan was ik weduwe voor ik echt getrouwd was. De eerste jaren hebben we ingewoond bij zijn moeder. Uiteindelijk heeft zijn moeder 25 jaar bij ons gewoond.

Man: Wij zouden dat per se niet doen, omdat je zo de vrijheid van de kinderen wegneemt. Maar we hebben er nooit spijt van gehad.

Vrouw: Hij had meer ruzie met zijn moeder dan ik.

Man: Toen we trouwden in 1953, zat ik nog in dienst. Ik was kleermaker. In loondienst. Ik heb mijn diploma's gehaald en toen ben ik weer weg gegaan.

Vrouw: Ik was hulp in de huishouding, werkster noemden we dat toen.

Niet dat ik dat zo leuk vond, maar je moest wat en ik kon niet anders. Na de lagere school heb ik een paar jaar huishoudschool gedaan. Echte toekomst fantasieën had ik niet. Het is gegaan zoals het is gegaan.

Man: We hebben altijd gezegd dat we twee kinderen wilden. En daar is het ook bij gebleven: een zoon en een dochter.

Man: We zijn trots op de kinderen. Ons winstpunt!

Vrouw: Je kan wel zeggen we nemen er twee, maar het moet je wel gegeven zijn.

Man: Ons recept voor een goede relatie? Je mag woorden krijgen, maar je moet het ook weer oplossen

Vrouw: En nooit met ruzie gaan slapen!

Vrouw: Ik was vroeger een doetje. Ik vond alles goed. Ze namen allemaal een loopje met me. Met mijn man niet, hoor! Hij was juist pinnig, daarom ging het goed. Als je allebei een doetje bent, wordt het niks.

Man: Ze is wel veranderd hoor. Ze is van een fee een feeks geworden. Ik heb haar vroeger vaak genoeg gezegd, dat ze niet alles moet pikken!

Vrouw: Ik weet nog dat mijn zusje zeurde om een gitaar, terwijl ik een jas zou krijgen. 'Om de donder krijgt ze geen gitaar', riep mijn man. 'Jij bent aan de beurt!' Ik heb geleerd om voor mezelf op te komen en van me af te bijten? Te? Zolang ik maar niet onbeschoft ben!

Man: Nee hoor, dan zou ik je terug fluiten ook.

Vrouw: We hebben samen in een zaak gestaan.

Man: Na mijn werk als kleermaker ben ik een winkel gaan werken. Ik werd filiaalhouder in een herenkleding zaak. Toen er een extra verkoopster nodig was, heb ik mijn eigen vrouw aangenomen. Later ben ik schoenmaker geworden. Daar kwam ze me ook helpen.

Vrouw: Klanten helpen, sleutels maken. We konden goed samenwerken. Toen hij op zijn 61e was uitgewerkt, hebben we vijf jaar lang samen cafés schoongemaakt. 's Morgens om vijf uur. Het was best gezellig en ik was het schoonmaken gewend.

Man: Het was leuk, maar vooral een lekker zoethoudertje!

Vrouw: We hadden een gezellige tijd. We gingen 's avonds haast elke dag naar het café. Hij deed altijd spelletjes met twee oude wijven. En we dronken een lekker biertje.

Man: Soms waren we echt niet van plan om te gaan, hoor. Maar dan zaten we voor de buis en keken we elkaar aan: 'Gat, wat een stomme film. Zullen we nog even?'

Vrouw: Sinds we in het woonzorgcentrum wonen, gaan we nooit meer naar het café. Hier beneden vind ik er niks aan.

Man: 's Avonds is er niks te doen.

Vrouw: Maar we missen het niet, hoor.

Man: Ik lees veel.

Vrouw: Ik heb geen hobby's. Vanmiddag op bed lag ik de dag eens door te nemen: Ik ben om een uur of 8 gewassen, daarna ben ik voor de tv gaan zitten voor het nieuws en Dr. Phil. Even naar het winkeltje beneden en weer tv. Een film en Goede Tijden Slechte Tijden. En daarna was het al weer tijd om te eten. Ik kan niet zeggen dat ik me verveel

Man: Nee hoor, ik ook niet. Als ik me verveel, pak ik een boek.

Vrouw: De laatste maanden kon ik niet zo goed uit de voeten. Gelukkig gaat het nu weer een klein beetje beter. Sinds een paar dagen moet ik mijn eigen brood weer smeren.

Man: We zijn stik tevreden hier, hoor! We wonen hier nog geen jaar....

Vrouw: Omdat het thuis niet meer ging. Eerst zaten we in Humanitas in een klein hokkie, daar hebben we wat afgehuild. Als het raam open had gekund, waren we eruit gesprongen.

Man: Hier bevalt het een stuk beter. Pas moesten we een cijfer geven. Ik gaf een 9.

Vrouw: Nee, een 10! We wonen gewoon lekker bij elkaar. Nee, gescheiden wonen willen we niet, stel je voor!

Man: Het ouder worden geeft alleen maar narigheid.

Vrouw: Er zijn veel mensen van onze leeftijd, die alleen zijn. Gelukkig zijn wij nog samen. Het heeft een beetje tegen gezeten met onze gezondheid, dat is jammer. Hij zit met die zuurstof, ik heb mijn been gebroken.

Man: Samen op vakantie gaat gewoon niet meer.

Man: Er zijn momenten geweest, dat ik liever dood wilde zijn. Dan had ik het zo vreselijk benauwd, maar dat is weer over.

Vrouw: Ik vind het leven best wel leuk. We hebben achterkleinkinderen. Vier generaties, we genieten ervan.

Man: Het geloof speelt helemaal geen rol meer.

Vrouw: Dat is zo gegroeid.

Man: Eigenlijk door de caravan. Die stond in Brabant een heel eind van de kerk vandaan.

Vrouw: Door die caravan gingen we steeds minder naar de kerk.

Man: Je moest er toch van genieten.

Vrouw: Tuurlijk, anders bracht hij zijn centen niet op.

Man: In die tijd moest je nog op zaterdag werken. We hadden alleen de zaterdag avond en de zondag.

Vrouw: Het is niet dat ik niet geloof, hoor. Ik geloof best.

Man: Wat je van huis mee krijgt, blijft altijd bij je hangen.

Vrouw: Je moet er niet mee spotten! Ik bid als ik op bed lig, als ik niet kan slapen, maar dat vind onze lieve Heer wel goed. Blijkbaar helpt het, want daarna val ik altijd in slaap.

Man: Ik doe er niets meer aan. We zijn wel dankbaar dat we nog samen zijn, natuurlijk, maar dat hoeft je niet te uiten naar weet ik wie.

Vrouw: Toch denk ik, dat wanneer je doodziek op je bedje ligt, je gaat bidden voor je eindje. Om rust te zoeken.

Woonzorgcentrum.

Vrouw: Tussen de middag ga ik beneden warm eten.

Man: Ik blijf boven en eet een bakje vla, en wat extra voeding uit zo'n flesje. Ik woog 78 kilo nu nog 48.

Vrouw: Hij wordt minder, ik steeds meer.

Man: Als je maar niet aan de lijn gaan doen! Je bent al zo oud. We leggen de naden wel uit. Ik ben toch kleermaker geweest!

Vrouw: Ik ga niet meer verhuizen, nooit meer. Verhuizen is vreselijk. Als dat zou moeten, spring ik nog liever uit het raam. We blijven lekker hier, tot onze dood!

Man: De zorg is goed. 's Morgens met wassen zit ik wel eens te puffen, maar ze nemen echt de tijd, ja, dat doen ze wel! Ach, we zien wel. We leven per dag.

Vrouw: Wat we morgen gaan doen? Tv kijken! Er is niets meer te beleven. Het is heel saai! Bingo vind ik wel leuk, maar bloemetjes schikken en mutsjes breien is niks voor mij.

Man: Toch vind ik het altijd fijn om er vroeg uit te zijn.

Vrouw: En dat begrijp ik niet altijd. We hebben toch alle tijd van de wereld?

Man: Je kan toch niet in je bed blijven zitten? Dat kan niet! Als je ziek ben, mag je op bed liggen, anders kom je er gewoon uit. Dat heb ik van huis uit meegekregen.

Vrouw: Zo hoort het, je hoort je bed uit te gaan.

Man: Zo lang het kan, moet je het doen. Anders is het zonde van de dag!

Vrouw: Zo ver denk ik ik niet eens. Je moet er gewoon uit. Als je niet op een bepaalde tijd opstaat, heeft je dag geen ritme.

Man: Als je per ongeluk blijf liggen, gaat de zorg eerst naar een ander, en dan moet je daar weer op wachten. Nee hoor, we staan lekker vroeg op, zo lang als het kan!